

U 67/2021 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om förslaget till rådets förordning om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa jordbruks- och industriprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 1387/2013 (*befrielse från EU:s autonoma tullar; jordbruks- och industriprodukter*)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag till rådets förordning om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa jordbruks- och industriprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 1387/2013 samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 18 november 2021

Finansminister Annika Saarikko

Specialsakkunnig Upi Talsi

FINANSMINISTERIET

PROMEMORIA
18.11.2021

EU/2021/1245

**FÖRSLAG TILL RÅDETS FÖRORDNING OM BEFRIELSE FRÅN GEMENSAMMA
TULLTAXANS AUTONOMA TULLAR FÖR VISSA JORDBRUKS- OCH INDUSTRI-
PRODUKTER OCH OM UPPHÄVANDE AV FÖRORDNING (EU) NR 1387/2013**

1 Förslagets bakgrund och syfte

Europeiska kommissionen har skickat ett utkast till förslag till rådets förordning om befrielse från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar för vissa jordbruks- och industriprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 1387/2013 (rådets ref. WK 13064/2021 INIT).

Förslaget översänds i enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen till riksdagen så att riksdagen kan ta ställning till det, eftersom det är fråga om ett ärende som hör till Europeiska unionens behörighet och om vilket det annars med stöd av 81 § i grundlagen skulle bestämmas genom lag, eftersom det är ett skatteärende.

Målet med unionens system för tullbefrielse är att säkerställa att råvaror som används inom förädlingsindustrin och som enligt den gemensamma tulltaxan är belagda med tull fås tullfritt eller med nedsatt tullsats när unionsproduktionen är otillräcklig eller obefintlig. Förordning (EU) nr 1387/2013 har uppdaterats en gång i halvåret för att tillgodose unionsindustrins behov. De tekniska ändringar som föreslås ska tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2022.

Med beaktande av att förordning (EU) nr 1387/2013 redan har ändrats 15 gånger och att det måste göras ett flertal ändringar i koderna i Kombinerade nomenklaturen i bilagan till förordningen föreslår kommissionen att man för tydlighetens skull upphäver rådets förordning (EU) 1387/2013 och ersätter den med det aktuella förslaget.

2 Förslagets huvudsakliga innehåll

För att säkerställa en tillräcklig och oavbruten tillgång på vissa jordbruks- och industriprodukter som produceras i en otillräcklig eller obefintlig mängd i unionen, och för att undvika störningar på marknaderna för dessa produkter, har dessa produkter genom rådets förordning (EU) nr 1387/2013 helt eller delvis befriats från Gemensamma tulltaxans autonoma tullar.

Kommissionen har med hjälp av gruppen för tulltaxefrågor av ekonomisk art (The Economic Tariff Questions Group) under tiden 20.5.2021–30.7.2021 prövat alla framställningar från medlemsstaterna om befrielse från tulltaxans autonoma tullar. Gruppen består av delegationer från alla medlemsstater samt Turkiet. Gruppen behandlade ansökningar om autonoma tullbefrielser och tullkvoter som ska börja gälla fr.o.m. den 1 januari 2022. 80 nya ansökningar om befrielser och 64 framställningar om ändring av befintliga åtgärder hade lämnats in.

Utifrån den prövning som gjordes anser kommissionen att unionsproduktionen i fråga om vissa av de jordbruks- och industriprodukter som anges i bilagan för närvarande är otillräcklig eller obefintlig och att industrins behov därför inte kan tillgodoses. Därför är det i unionens intresse att helt eller delvis befria produkterna i fråga från de tullar som avses i artikel 56.2 c i förordning (EU) nr 952/2013 (tullkodex för unionen). Bilagan innehåller 70 nya produktrader som ska omfattas av befrielse. För att kunna beakta unionens intressen kan det även vara nödvändigt att

avsluta befrielsen för vissa produkters del. Produkter för vilka tullbefrielse inte längre ligger i unionens ekonomiska intresse föreslås utgå ur bilagan.

Under denna omgång lämnade Finland inte in några egna ansökningar. De föreslagna ändringarna har inte gett anledning till några kommentarer.

Det föreslås att förordningen träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Förordningen ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.

3 Förslagets rättsliga grund och förhållande till proportionalitets- och subsidiaritetsprincipen

Den rättsliga grunden för den föreslagna förordningen är artikel 31 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där det föreskrivs att tullsatser i den gemensamma tulltaxan ska fastställas av rådet på förslag från kommissionen. Detta omfattar även en ändring av och befrielse från tullar. En rådsförordning är därför det lämpliga instrumentet. Förordningen ska antas av rådet med kvalificerad majoritet.

Förslaget avser ett område där unionen har exklusiv befogenhet. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig. Förslaget anses överensstämma med proportionalitetsprincipen eftersom åtgärderna syftar till att förenkla förfarandena för aktörerna inom utrikeshandeln. Förordningen går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen. Åtgärderna är också i linje med kommissionens meddelande om autonoma tullbefrielser och tullkvoter (EUT C 363, 13.12.2011, s. 6).

4 Förslagets konsekvenser

Kommissionen har inte gjort någon konsekvensbedömning för förslaget eftersom den anser att det är fråga om rent tekniska ändringar som endast rör de befrielser som anges i bilagan till rådets förordning (EU) nr 1387/2013, som ska upphävas.

Enligt den finansieringsöversikt som bifogats utkastet till förslag får förslaget ekonomiska konsekvenser för unionens egna medel. De ändringar som föreslås beräknas medföra en inkomstförlust på cirka 970,5 miljoner euro per år (75 procent av de tullar som inte kommer att tas ut). Medlemsstaterna får behålla 25 procent av tullarna i uppbördskostnader. Effekterna för Finlands del beror på hur stora mängder av varan i fråga Finland importerar till unionen. När det gäller Finlands import uppgår inkomstförlusten till 25 procent av de tullar som inte tas ut till följd av förslaget till förordning.

Avvikande från det tidigare presentationssättet har kommissionen denna gång även velat lyfta fram de ekonomiska konsekvenserna av de produktrader som inte omfattas av någon ändring. Enligt den finansieringsöversikt som bifogats utkastet till förslag inbegriper siffrorna de ekonomiska konsekvenser som ändringen av bilagan medför och de ekonomiska konsekvenserna av de befrielser som förblir oförändrade. Det faktum att siffrorna är högre än tidigare beror alltså på att presentationssättet har ändrats.

5 Ålands behörighet

Ärendet hör inte till landskapet Ålands lagstiftningsbehörighet.

6 Behandling av förslaget i Europeiska unionens institutioner och de övriga medlemsstaternas ståndpunkter

Europeiska unionens råd började behandla ärendet den 3 november 2021 utifrån utkastet till förslag. Målet är att förslaget ska antas av rådet före mitten av december.

7 Nationell behandling av förslaget

Ärendet har beretts vid finansministeriet i samarbete med Tullen och samordnats genom skriftligt förfarande i sektion EU5 (tulltekniska frågor), vilket avslutades den 5 november 2021.

8 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet anser att förslaget kan antas.